

Lovforslagene sættes til forhandling.

Lis Groes: Det er med tilfredshed, jeg konstaterer, at handelsministeren har fremsat konkurrencelovsforslaget og forslaget om ændringer i prisindseendeloven uændret. Vi var jo i udvalget kommet et godt stykke hen ad vejen, særlig med hensyn til at indsamle materiale; men nogen endelig stillingtagen forelå ikke.

Der er grund til her i dag at understrege, at vi fra vor side ønsker en konkurrencelov, der fremmer en sund og effektiv konkurrence, da de pris- og avancelove, der nu findes, er af midlertidig karakter og det vil være af den største betydning, at bestemmelserne i konkurrenceloven ikke hindrer, at priskonkurrencen kan slå effektivt igennem. Heroverfor står så ganske vist en betydelig skepsis over for en række konkurrenceformer, der må forekomme vildledende, først og fremmest fordi de søger at drage køberens interesse bort fra pris og kvalitet og rette den mod tilgift, lotteri, rabatter osv. Jeg fik forleden fat i et tilbud:

„Alle tiders traktortilbud. Ford 3000.

Køb nu, så får De 750 kr. i check ved leveringen.“

Jeg synes, at et sådant tilbud er direkte stridende imod almindelig anstændighed; det er ikke stridende imod den nuværende konkurrencelov — det tror jeg i hvert fald ikke. Men her har vi altså et tilbud, der i allerhøjeste grad kan påvirke de landmænd, som har meget beskedne og dårlige likviditetsforhold; de kan, selvfølgelig ved at give deres gamle traktor i bytte, gå hen og få en check på 750 kr. Ganske vist forpligter de sig samtidig til efterhånden at betale 18.735 kr., men der står ikke en lyd om, hvordan betalingsbetingelserne er. For nu ikke ensidigt at hænge Ford ud kan jeg sige, at Ferguson har haft en noget tilsvarende annonceform. Men den er altså meget lidt heldig.

Jeg tror, at til bedømmelse af denne og tilsvarende annoncer kunne et frivilligt

opinionsnævn være af stor betydning. Jeg tror, det kunne være med til at sanere den slags ting. Det har vist sig, at man har kunnet gøre det i Sverige, og jeg var personlig meget skuffet over, at det møde, der blev afholdt mellem forbrugere og erhvervsrepræsentanter, mandede ud i det negative, at erhvervene sagde nej til at deltage i et sådant frivilligt opinionsnævn. Vi fik den dag at vide, at FDB som den eneste var positiv; vi har senere fået at vide, at „Irma“ og visse reklamefolk også ville være det. Men jeg håber faktisk, at det sidste ord ikke er sagt i den sag, men at det alligevel vil lykkes at få skabt et organ, hvor erhverv og forbrugere kan komme på talefod og få saneret visse uheldige ting.

Ifølge Økonomisk Årsoversigt skulle priserne i 1968 stige med ca. 10 pct. sammenlignet med gennemsnittet for 1967, og på denne baggrund må jeg mene, at det er dobbelt nødvendigt, at den økonomiske konkurrence kommer til at foregå på pris og kvalitet. Derfor er muligheden for at kunne påbyde varedeklaration af stor betydning. Men derudover må det være afgørende nødvendigt, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed for forbrugeroplysningen, for efter min vurdering er veloplyste forbrugere et meget effektivt konkurrencemiddel. Spørgsmålet, om forbrugeroplysning skal behandles efter samme retningslinjer som den oplysning, der ensidigt tilsigter at varetage erhvervsdrivendes interesse, bør vi viderebehandle i udvalget. Den tidligere handelsminister stillede sig imødekommende over for en ændring af § 2 med henblik på disse problemer, men det kan vi se nærmere på i udvalget.

Jeg vil gerne konkludere med at sige, at vort parti vil fortsætte udvalgsarbejdet med henblik på at gennemføre denne lovgivning. Men afgørende for vor stilling til denne liberalisering af konkurrencemetoderne vil være dels muligheden for varedeklarationen, dels effektiviseringen af forbrugeroplysningen.